

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 2 sierpnia 2022 r. w sprawie T-376/22, Novais/Portugalia, wniesione w dniu 12 października 2022 r. przez Luísa Miguela Novaisa

(Sprawa C-637/22 P)

(2023/C 205/24)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luís Miguel Novais (przedstawiciele: Á. Oliveira i C. Almeida Lopes, advogados)

Druga strona postępowania: Republika Portugalska

Postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2023 r. Trybunał Sprawiedliwości (szósta izba) postanowił odrzucić odwołanie jako oczywiście niedopuszczalne i obciążyć Luísa Miguela Novaisa jego własnymi kosztami postępowania.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 7 lutego 2023 r. – Streaming Services Srl, w upadłości, reprezentowana przez syndyka Cabinet Individual de Insolvență „Mihai Florea”/Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Călărași

(Sprawa C-69/23, Streaming Services)

(2023/C 205/25)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București (România)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Streaming Services Srl, w upadłości, reprezentowana przez syndyka Cabinet Individual de Insolvență „Mihai Florea”

Druga strona postępowania: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Călărași

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dla celów jednolitej wykładni i jednolitego stosowania prawa [Unii] udostępnianie treści cyfrowych takich jak przedstawione w postępowaniu głównym, polegających na interaktywnych sesjach o charakterze erotycznym, filmowanych i transmitowanych w czasie rzeczywistym za pomocą środków elektronicznych/przez Internet, dostarczanych przez podatnika w jednym państwie członkowskim Unii (P1, studio wideocztatu) na rzecz innego podatnika w innym państwie członkowskim Unii (P2, platforma transmisji strumieniowej na żywo przez Internet), stanowi wewnątrzspółnotowe świadczenie usług, podlegające przepisom ogólnym ustanowionym w art. 44 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ (dyrektywa VAT), czy też stanowi ono zapewnienie wstępu na imprezę rozrywkową w rozumieniu art. 53 dyrektywy VAT?
- 2) W ramach wykładni i stosowania art. 53 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (dyrektywa VAT) oraz art. 32 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy VAT⁽²⁾, jakie miejsce należy uznać za miejsce, w którym wspomniane imprezy rzeczywiście się odbywają, w przypadku działalności polegającej na interaktywnych sesjach o charakterze erotycznym filmowanych i transmitowanych w czasie rzeczywistym za pomocą środków elektronicznych/przez Internet (w ramach wideocztatu), takiej jak ta będąca przedmiotem postępowania głównego, w przypadku gdy:
 - a) osoba fizyczna (modelka) i studio wideocztatu,
 - b) platforma transmisji strumieniowej oraz
 - c) osoba fizyczna, która uiszcza opłatę w celu uzyskania dostępu do tych usług transmisji strumieniowej (klient końcowy),

znajdują się w różnych państwach członkowskich/państwach trzecich?

- 3) W zależności od odpowiedzi udzielonej na dwa pierwsze pytania: w którym z trzech państw członkowskich Unii Europejskiej należy zadeklarować i, odpowiednio, zapłacić podatek od wartości dodanej związany ze świadczeniem usług?
- 4) Czy dyrektywa VAT i zasada zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu stoją na przeszkodzie krajowemu uregulowaniu podatkowemu, takiemu jak art. 307 legea nr. 227/2015 (ustawy nr 227/2015), zgodnie z którym:
- a) krajowe organy podatkowe państwa usługodawcy mogą zakwalifikować usługi transgraniczne świadczone przez podatnika w jednym państwie członkowskim Unii (P1 – studio wideocztatu), polegające na udostępnianiu (przekazywaniu) treści cyfrowych takich jak te będące przedmiotem postępowania głównego na rzecz podatnika w innym państwie członkowskim (P2) poprzez platformę transmisji strumieniowej na żywo przez Internet, znajdującą się w innym państwie (P3), jako usługi umożliwiające wstęp na imprezę rozrywkową w rozumieniu art. 53 dyrektywy VAT, w związku z czym VAT związany z tymi usługami powinien zostać pobrany i wpłacony na rzecz skarbu państwa, w którym znajduje się główne miejsce prowadzenia działalności gospodarczej usługodawcy, jeżeli wcześniej te same usługi zostały zakwalifikowane przez organy podatkowe państwa, w którym siedzibę ma usługobiorca (P2), w drodze podatkowego aktu administracyjnego, który stał się prawomocny, ponieważ nie został zaskarżony na drodze sądowej, jako wewnątrzspółnotowe świadczenie usług objęte zakresem przepisu ogólnego ustanowionego w art. 44 dyrektywy VAT? Czy jest możliwe, że organy podatkowe państwa, do których później zwrócono się lub które działają z urzędu, dokonają odmiennej kwalifikacji prawnej usług transgranicznych będących przedmiotem kontroli podatkowej w tym państwie, która to kwalifikacja prawna różni się od kwalifikacji prawnej dokonanej już w odniesieniu do tych samych usług w drodze podatkowego aktu administracyjnego, który stał się prawomocny wskutek braku jego zaskarżenia na drodze sądowej, przez organy podatkowe innego państwa, do których pierwotnie zwrócono się lub które działają z urzędu, co prowadzi do podwójnego opodatkowania VAT, czy też organy podatkowe, do których później zwrócono się lub które działają z urzędu, są związane kwalifikacją prawną rozpatrywanych usług transgranicznych dokonaną przez organy podatkowe pierwotnie rozpatrujące tę kwestię, która to kwalifikacja prawna stała się prawomocna, ponieważ nie została zakwestionowana, a [zatem] nie może zostać już zmieniona?
- b) W zależności od odpowiedzi udzielonej na poprzednie pytania: w przypadku takim jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, jakie miejsce należy uznać – zgodnie z dyrektywą VAT i zasadą zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu – za miejsce świadczenia usług?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006 L 347, s.1

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2011 L 77, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Ploiești (Rumunia) w dniu 10 lutego 2023 r. – postępowanie karne przeciwko C.A.A., C.F.G., C.G.C., C.D.R., G.L.C., G.S., L.C.I., M.G., M.C.G., N.A.S., P.C., U.V., S.O., Ș.V.O., C.V., I.R.P., B.I.I.

(Sprawa C-74/23, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov)

(2023/C 205/26)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Ploiești

Strona wnosząca apelację

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov

Oskarżeni

C.A.A., C.F.G., C.G.C., C.D.R., G.L.C., G.S., L.C.I., M.G., M.C.G., N.A.S., P.C., U.V., S.O., Ș.V.O., C.V., I.R.P., B.I.I.

Powód cywilny

Unitatea Administrativ Teritorială Județul Brașov